

Primera enquesta serològica de la infecció per *Besnoitia* spp. en els remugants salvatges a Espanya

06/2014 - **Ciència Animal**. La besnoitiosis bovina és una malaltia emergent, crònica i debilitant provocada pel paràsit *Besnoitia besnoiti* que afecta el bestiar boví i els bòvids salvatges europeus i de la qual es desconeixen molts aspectes de la seva epidemiologia. Per primera vegada s'ha fet un estudi de sèrums de remugants salvatges, per tal d'entendre quin paper juguen aquestes espècies en el cicle vital del paràsit. Els resultats mostren que cérvols i cabirols tenen anticossos específics, fet que significa que podrien ser reservoris del paràsit.

Cabirol.

Besnoitia besnoiti és un paràsit responsable de la besnoitiosis bovina, una malaltia emergent, crònica i debilitant a Europa, tradicionalment endèmica en algunes regions de França, Portugal i Espanya. El bestiar boví i els bòvids salvatges actuen com a hostes intermediaris, però es desconeixen molts aspectes sobre l'epidemiologia de la malaltia, incloent el cicle vital complet, l'hoste definitiu i el paper dels animals salvatges com a reservoris de la infecció.

Alguns autors han suggerit que els gats domèstics i salvatges poden actuar com a hostes definitius, però altres autors no ho recolzen. Per tant, l'hoste definitiu i el vincle entre el cicle vital silvestre i domèstic encara no s'han dilucidat. Per això, l'objectiu d'aquesta investigació va ser avaluar la presència de *Besnoitia* spp. en els remugants salvatges mitjançant un estudi serològic, per dilucidar el possible paper d'aquestes espècies en el cicle vital del paràsit.

Es va analitzar un ampli panell de sèrums de cérvol (*Cervus elaphus*) (n=734), cabirol (*Capreolus capreolus*) (n=124), isard (*Rupicapra pyrenaica*) (n=170) i mufló (*Ovis musimon*) (n=20) recollits de diferents llocs d'Espanya. El bestiar boví és una espècie que es troba present en totes les àrees de l'estudi i, curiosament, la besnoitiosis bovina ha estat àmpliament descrita en algunes d'elles (per exemple, als Pirineus i al centre d'Espanya).

Figura: Cérvol amb cria.

Les mostres de sèrum es van examinar en primer lloc amb un test serològic ELISA per la detecció d'anticossos. 61 mostres de sèrum dels cérvols i 17 mostres de sèrum de cabirols van ser seropositius o dubtosos amb aquesta tècnica. Totes les mostres

de mufló van ser seronegatives i 15 mostres de sèrum d'isard es van considerar dubtoses. Posteriorment, aquests resultats només es van confirmar clarament per Western blot en un cérvol i un cabirol dels Pirineus, on la malaltia és endèmica.

Aquest és el primer estudi serològic de la infecció per *Besnoitia* spp. portat a terme en els remugants salvatges europeus i els resultats mostren que els anticossos específics són presents almenys en cérvols i cabirols. Per tant, els remugants salvatges de les regions endèmiques de besnoitiosis bovina han de ser estudiats més a fons, ja que poden ser reservoris del paràsit.

Ignasi Marco

Departament de Medicina i Cirurgia Animals

Gutiérrez-Expósito, Daniel; Ortega-Mora, Luis M.; Marco, Ignasi; Boadella, Mariana, Gortázar, Christian; San Miguel-Ayanz, José María; García-Lunar, Paula; Lavín, Santiago; Alvarez-García, Gema. [First serosurvey of *Besnoitia* spp. Infection in wild European ruminants in Spain](#). *Veterinary Parasitology* 197(3-4): 557-64. 2013. DOI: 10.1016/j.vetpar.2013.05.017.